

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2017 - 10687
Den 31. oktober 2017

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 til L 56, forslag til lov om ændring af lov om hunde (Undtagelse fra aflivning af visse ulovlige hunde i særlige tilfælde), stillet den 24. oktober 2017 af Maria Reumert Gjerding (EL).

Spørgsmål nr. 6 til L 56

”Findes der hunde på internat som led i sager, der trækker ud, fordi ejeren ikke kan løfte bevisbyrden for, at det ikke er en forbudt hunderace?”

Svar

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet bedt Fødevarestyrelsen om at indhente bidrag fra Justitsministeriet. Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende, hvortil jeg henholder mig:

”Som følge af den nuværende opbygning af politiets sagsbehandlingssystem (POLSAS) er det ikke muligt at isolere de hundesager, der vedrører forbudte hunderacer eller de hundesager, hvor en hund er pensionsanbragt i forbindelse med sagens behandling. Dette skyldes, at alle sager vedrørende pålæg, pensionsanbringelse og aflivning efter hundeloven i dag journaliseres inden for de samme journalkoder.

Henset til den korte frist har det endvidere ikke været muligt for Rigspolitiet at iværksætte en høring af landets politikredse med henblik på at tilvejebringe oplysninger om, hvor mange hunde der for øjeblikket er pensionsanbragt i forbindelse med sager om ulovlige hunderacer.

Rigspolitiet er dog konkret bekendt med to verserende sager, der vedrører ulovlige hunderacer, hvor besidderen har indbragt den administrative afgørelse om aflivning for domstolene, og hvor de pågældende hunde fortsat er pensionsanbragt. Rigspolitiet traf den endelige administrative afgørelse i disse sager henholdsvis den 19. december 2014 og den 7. oktober 2015.

For så vidt angår årsagen til, at pensionsanbringelsen i visse sager trækker ud, kan Rigspolitiet oplyse, at dette erfaringsmæssigt f.eks. kan skyldes, at der er behov for indhentelse af yderligere erklæringer fra dyrlæger og hundesagkyndige, ligesom en pensionsanbringelse, som det er tilfældet i de to ovenfor omtalte sager, ofte forlænges ganske betydeligt, når en administrativ afgørelse om aflivning indbringes for domstolene. Indbringelsen for domstolene tillægges således som udgangspunkt opsættende virkning, jf. hundelovens § 6 c, stk. 3.

Rigspolitiet kan supplerende oplyse, at Rigspolitiet er meget opmærksom på, at sagsbehandlingstiden for den administrative behandling af hundesagerne er så kort som mulig – ikke mindst i de sager, hvor der er sket pensionsanbringelse. Rigspolitiet har således fastsat en intern målsætning om, at der træffes afgørelse i sagen inden for 30 dage efter modtagelsen af en klage over en afgørelse fra en politikreds om pensionsanbringelse eller aflivning i medfør af hundeloven.”

Esben Lunde Larsen

/

Charlotte Røgild Knudsen